

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, declarat de către inculpata

Ilașciuc Natalia Xxxxx, născută la xxxxx, domiciliată mun. Chișinău str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 01.02.2017-20.03.2019
2. *instanța de apel*: 24.04.2019-12.06.2019
3. *instanța de recurs*: 25.11.2019 - 05.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 martie 2019, procesul penal privind învinuirea Nataliei Ilașciuc de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat, din motiv că, fapta persoanei constituie contravenție.

Ilașciuc Natalia a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Ilașciuc Alexandru și Ilașciuc Maria privind încasarea de la inculpata Ilașciuc Natalia a câte 20 000 de lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și 2 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică pentru fiecare - au fost lăsate fără examinare, explicând părților vătămate dreptul de a depune acțiune civilă conform legislației procedurale civile.

2. Pentru a se pronunța sentința în cauză, prima instanță a reținut că, potrivit rechizitoriului, Ilașciuc Natalia se acuză că la 26.09.2016, aflându-se pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, având un comportament neadecvat și agresiv față de Ilașciuc Alexandru și soția acestuia, Silacov Maria, fără permisiunea ultimilor a intrat forțat în domiciliul acestora, în apartamentul nr. xx, unde i-a aplicat multiple lovituri Mariei Silacov, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală

nr.3194/D din 18.11.2016 - vătămare ușoară, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur.

Acțiunile inculpatei Ilașciuc Natalia au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art. 179 alin. (2) Cod penal, adică violarea de domiciliu, după semnele calificative „*pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-1 părăsi la cererea ei, săvârșită cu aplicarea violenței.*”

Totodată, prima instanță a constatat că, la 26.09.2016, aflându-se pe str. Xxxxx, mun.Chișinău, i-a aplicat lui Silacov M. multiple lovituri cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3194/D din 18.11.2016 - vătămare ușoară, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur.

Acțiunile inculpatei Ilașciuc Natalia au fost calificate de către prima instanță conform art. 78 alin.(2) Cod Contravențional, adică „*vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.*”

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii, prin care inculpata Ilașciuc Natalia să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar pentru femei, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 3 ani, iar acțiunile civile ale părților vătămate, să fie admise integral.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat:

- contrar concluziilor primei instanțe, violarea domiciliului poate fi comisă și de către proprietarul bunului imobil sau titularul altui drept asupra acestuia;
- la data comiterii infracțiunii, inculpata nu mai deținea dreptul de proprietate asupra imobilului în cauză;
- instanța a ignorat declarațiile părților vătămate, conform cărora, i-au interzis categoric inculpatei să intre în apartament, iar inculpata cunoștea acest fapt.

3.2 Inculpata Ilașciuc Natalia, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii, prin care inculpata Ilașciuc Natalia să fie achitată de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal și să fie admisă plângerea înaintată în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, privind acțiunile procurorului Colțova - Calestru Natalia.

În motivarea apelului declarat, a invocat:

- instanța a recalificat fapta inculpatei fără a aprecia corect circumstanțele cauzei;
- instanța și-a întemeiat concluziile pe mai multe argumentări eronate și nefondate și anume că, apelanta nu ar fi formulat cereri privind efectuarea expertizei repetate sau suplimentare, deși au fost înaintate cereri procurorului și procurorului ierarhic superior;
- în rezultatul acțiunilor procurorului, inculpata nu a beneficiat de garanții procedurale adecvate, fiind încălcat art.6§1 CEDO;

- sentința primei instanțe urmează a fi casată în temeiul art. 466 lit.e) Cod contravențional, deoarece nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției.

3.3 Avocatul Popescu Ion în numele inculpatei Ilașciuc Natalia, prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii, prin care inculpata Ilașciuc Natalia să fie achitată de învinuirea de comitere a contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, din motiv că, în acțiunile acesteia lipsește componența de contravenție.

În motivarea apelului, avocatul a invocat:

- în acțiunile acesteia lipsește componența de contravenție, iar probele prezentate sunt insuficiente și irelevante;

- declarațiile părților vătămate nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece acestea sunt diferite și au fost depuse cu scopul de a o învinui pe nedrept pe inculpată;

- declarațiile martorului Ilașciuc Elena nu sunt relevante, deoarece aceasta este mama lui Ilașciuc Alexandru;

- declarațiile martorului Dumitrașcu Dinu confirmă parțial declarațiile inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, au fost admise apelurile declarate, fiind casată parțial sentința în latura civilă și în partea nesoluționării plângerii inculpatei înaintată în temeiul art. 313 Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă a părții vătămate Ilașciuc Alexandru înaintată împotriva Natalia Ilașciuc, fiind încasat de la Ilașciuc Natalia în beneficiul lui Ilașciuc Alexandru suma de 2 500 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a sumei de 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cu respingerea în rest a pretenției ca neîntemeiată. A fost respinsă ca neîntemeiată plângerea înaintată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală de către Ilașciuc Natalia împotriva acțiunilor procurorului Colțova - Calestru Natalia. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță a conchis corect că, acțiunile inculpatei Ilașciuc Natalia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, după semnele calificative „vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății”, în circumstanțele în care Ilașciuc Natalia, la 26.09.2016, aflându-se pe str. Xxxxx ap. xx, mun.Chișinău, i-a aplicat lui Silacov Maria multiple lovituri, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico - legală nr.3194/D din 18.11.2016, vătămare ușoară, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur.

Pentru a ajunge la concluzia că, inculpata Ilașciuc Natalia este vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin.(2) Cod contravențional, prima instanță a cercetat următoarele probe, care au fost verificate și de către instanța de apel, după cum urmează: declarațiile părților vătămate Ilașciuc Alexandru, Ilașciuc

M., martorilor Ilașciuc E., Dumitrașcu D., raportul de expertiză medico - legală nr.3194/D din 18.11.2016 (f.d.55, vol.I).

Astfel, reieșind din probele examinate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, acțiunile inculpatei Ilașciuc Natalia constituie contravenția prevăzută de art.78 alin. (2) Cod contravențional, după semnele calificative „*vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății*”.

În speță, s-a stabilit că inculpata se afla în afara apartamentului, ușa fiind deschisă, și a intrat în apartament când a auzit cum Ilașciuc (Silacov) Maria i-a spus fiicei sale că, în curând va avea un frățior. Astfel, inculpata a intrat în apartament abia atunci când a aflat că partea vătămată este însărcinată, iar după ce a intrat, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri. Faptul că, altercația poartă un caracter personal între fosta soție și actuala soție a lui Ilașciuc Alexandru se confirmă și prin declarațiile martorului Dumitrașcu Dinu, care a declarat că, altercația a avut loc între cele două femei care se trăgeau de mâini.

În acest context, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect că, intenția inculpatei nu a fost de a pătrunde ilegal sau a rămâne ilegal în domiciliul fostului soț, dar a fost de a-i cauza lovituri Mariei Ilașciuc (Silacov), după ce a aflat că, ultima este însărcinată, astfel încât aplicarea violenței nu a fost în legătură causală cu necesitatea de a pătrunde sau a rămâne în apartament. Din declarațiile părților rezultă că, inculpata i-a aplicat părții vătămate Ilașciuc (Silacov) Maria lovituri doar când a aflat că, ultima este însărcinată, iar până atunci inculpata aștepta după ușa deschisă la 90 de grade. La fel, este relevant și faptul că, potrivit declarațiilor inculpatei și ale martorului Ilașciuc Elena, la data de 26.09.2016 inculpata avea viza de domiciliu în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, în care la acea dată locuiau părțile vătămate, fapt care se confirmă și prin extrasul din Registrul de stat al populației.

Prin urmare, este întemeiată concluzia primei instanțe precum că, nu poate fi acuzată de pătrundere sau rămânere ilegală într-un apartament persoana care are viză de domiciliu în apartamentul respectiv. Mai mult, Ilașciuc Alexandru a declarat instanței că, inculpata este fosta sa soție și că, aceasta i-a adus copilul în vizită, adică vizitarea apartamentului era o practică întâlnită între foștii soți, or în caz contrar, părțile s-ar fi întâlnit în fața blocului de locuit sau în altă parte. Ilașciuc Alexandru nu a negat declarațiile mamei sale - Ilașciuc Elena precum că, doar după acest incident inculpata a fost radiată de la evidență din apartamentul unde a avut loc conflictul.

Reieșind din cele menționate supra, rezultă că, lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, adică lipsește pătrunderea ilegală în apartamentul părților vătămate și nu s-a demonstrat existența laturii subiective a infracțiunii, iar în speță, fapta inculpatei constituie contravenția prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional - *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății*.

Vinovăția inculpatei în privința comiterii contravenției prevăzute de art. 78 alin.(2) Cod contravențional, se confirmă prin declarațiile părților vătămate, conform cărora, inculpata i-a aplicat mai multe lovituri cu geanta de dame Mariei Ilașciuc, declarații care sunt similare cu cele ale martorului Dinu Dumitrașcu, care a văzut cum inculpata și Ilașciuc Maria „se întindeau de mâini”. La fel, acestea coroborează și cu declarațiile martorului Ilașciuc Elena, care a relatat despre altercația femeilor din cuvintele fiului său.

De asemenea, faptul cauzării vătămării ușoare a integrității corporale se confirmă prin raportul de expertiză medico - legală nr.3194/D din 18.11.2016, conform căruia, la partea vătămată Ilașciuc (Silacov) Maria s-a constatat: traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Cu referire la pedeapsa ce urma a-i fi aplicată inculpatei Ilașciuc Natalia pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin.(2) Cod contravențional, instanța de apel a indicat că, aceasta a fost comisă la 20.09.2016, iar potrivit art. 30 alin.(2) și (3) Cod contravențional, în redacția în vigoare la momentul comiterii contravenției, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni și curge de la data săvârșirii contravenției.

Din considerentele menționate, dat fiind că, a trecut o perioadă mai mare de 12 luni de la data săvârșirii contravenției, prima instanță a conchis corect de a înceta procesul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În ceea ce privește plângerea inculpatei înaintată în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală privind anularea ordonanței procurorului din 21.10.2016 de recunoaștere în calitate de bănuit și a ordonanței procurorului din 02.01.2016 de punere sub învinuire (f.d.70, 191, vol.I), instanța de apel a considerat că, aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca atare. Ordonanțele procurorului menționate de Ilașciuc Natalia constituie acte procedurale ce țin de desfășurarea normală a urmăririi penale, sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, care au un scop legitim și sunt firești unui proces penal.

Cu referire la plângerea inculpatei privind neexaminarea cererii de recuzare a ofițerului de urmărire penală și obținerea probelor prin încălcarea principiului legalității, s-a stabilit că, Ilașciuc Natalia a înaintat în cadrul urmăririi penale o cerere de recuzare ofițerului de urmărire penală, care din motive necunoscute nu a fost examinată de procuror. În acest context, prima instanță a conchis corect că, sunt incidente prevederile art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, fiind încălcat dreptul inculpatei la examinarea cererii de recuzare a ofițerului de urmărire penală.

Totodată, dat fiind că, a fost adoptată o sentință de încetare a procesului penal în privința acuzației înaintate Nataliei Ilașciuc de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal, precum și de încetare a procesului contravențional în privința comiterii contravenției prevăzute de art.78 alin.(2) Cod contravențional,

reducerea pedepsei drept recompensă pentru aceste încălcări nu este posibilă din cauza lipsei pedepsei penale și contravenționale.

Concomitent, faptul depunerii unei cereri de recuzare care nu a fost examinată nu constituie temei de a constata că, acțiunile organului de urmărire penală efectuate de acest ofițer au fost întocmite de o persoană care nu are dreptul de a efectua acțiuni procesuale în cauza penală, adică în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 94 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, așa cum simplul fapt al invocării unei încălcări, nu echivalează cu constatarea încălcării.

În ceea ce privește cererea inculpatei privind ascultarea înregistrării audio a primei sale audieri de către ofițerul de urmărire penală până la pornirea procesului penal, această înregistrare audio a fost efectuată de către inculpată, fiind o înregistrare a unei discuții cu un agent al statului, într-o instituție de stat, discuția având ca obiect plângerea penală depusă împotriva inculpatei. Din examinarea acesteia nu s-a constatat existența constrângerii fizice sau psihice a inculpatei.

Cu referire la acțiunea civilă a părții vătămate Ilașciuc Maria înaintată împotriva inculpatei Ilașciuc Natalia, aceasta a solicitat încasarea de la inculpată a 20 000 de lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și a sumei de 2 500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Având în vedere că, inculpata Ilașciuc Natalia se declară nevinovată și nu a fost de acord cu acțiunile civile înaintate împotriva ei, dat fiind că, sunt divergențe privind întinderea prejudiciului, în special în legătură cu partea vătămată Ilașciuc Maria, or aceasta a suportat cheltuieli pentru tratament medical, dar nu a prezentat probe în acest sens, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis corect de a lăsa fără soluționare acțiunea civilă a părții vătămate Ilașciuc Maria, cu mențiunea că, aceasta are dreptul de a depune acțiune civilă conform legislației procedurale civile.

Cu referire la acțiunea civilă a părții vătămate Ilașciuc Alexandru înaintată împotriva inculpatei Ilașciuc Natalia, acesta a solicitat încasarea de la inculpată a 20 000 de lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și a sumei de 2 500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Astfel, dat fiind că, inculpata Ilașciuc Natalia a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional, având în vedere că, acțiunile acesteia cu siguranță i-au cauzat lui Ilașciuc Alexandru un disconfort psihic, instanța de apel a conchis de a-i acorda lui Ilașciuc Alexandru o satisfacție echitabilă, iar mărimea compensației constituie suma de 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea căreia va prezenta în sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral, or suma pretinsă în mărime de 20 000 lei fiind exagerată în raport cu circumstanțele cauzei.

Totodată, dat fiind că, sunt probate cheltuielile pentru serviciile avocatului, instanța de apel a conchis de a încasa de la Ilașciuc Natalia în beneficiul lui Ilașciuc Alexandru suma de 2 500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpată, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă aceleși motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar indicând că:

- la luarea deciziei, Colegiul penal nu a argumentat declarațiile copilului minor Xxxxx, care în fața specialistului psiholog Alexandru Clevadi, a relatat cu lux de amănunte evenimentele din ziua incidentului „*îmi era frică când tata o bătea pe mama la perete*”...., or, fiind unicul martor a fost solicitat audierea în condițiile Codului de procedură penală, recurenta a primit un refuz neîntemeiat, fiind contestat în ordinea art. 313 Cod de procedură penală al RM, lăsat fără o apreciere legală motivată;

- decizia a fost menținută, luând în considerare declarațiile martorului Ilașciuc Elena (fiind persoana cointeresat mama așa numitei părți vătămate Ilașciuc Alexandru), care nu a fost prezentă în ziua incidentului, cât și declarațiile martorului Dumitrașcu Dinu, care de fapt conform declarațiilor nu se încadrează în timpul pretins că, a fost comis o infracțiune penală, acesta a declarat că a fost martor în jurul orei 19.40, or, recurenta deja la orele 19.35 a apelat serviciul 902 conform descifrarile telefonice anexate la dosar. Mai mult, declarațiile acestuia contravin declarațiilor pretinsei părți vătămate Ilașciuc (Silacov) Maria, care a declarat că, fiind cu soția și copii, la un interval de cinci minute la o distanță de 4 etaje aceasta fiind cu copii nu a auzit nimic, iar pretinsa parte vătămată declară că a văzut cum a trecut martorul Dumitrașcu Dinu cu copil în brațe;

- pe aceleași acțiuni, cu aceleași persoane implicate, în aceeași timp pretinsa parte vătămată Ilașciuc Alexandru a fost recunoscut vinovată pe componentele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod Contravențional, de procurorul Mariana Cazacu din cadrul aceleiași Procuraturi oficiul Rîșcani, mun. Chișinău. Acțiunile procurorului au fost menținute de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, decizia fiind irevocabilă;

- prima instanță nu a ținut cont de probele prezentate de recurentă, nu le-a dat nici o apreciere, neîntemeiat și nefondat a fost recunoscută vinovată de pe componentele infracțiunii contravenționale de art. 78 alin. (1) Cod Contravențional;

- cumulul de probe prezentate de recurentă în coroborare cu cele administrate de acuzatorul de stat pe parcursul urmăririi penale, dar și administrate în cadrul instanței de judecată în conformitate cu prevederile art. 100 Cod de procedură penală, confirmă nevinovăția recurteii;

- la baza sentinței au fost puse probele prezentate de partea acuzării, iar probele prezentate de partea apărării fiind lăsate integral fără apreciere;

- pe aceleași fapte, cu aceleași persoane implicate, de către aceeași autoritate recurenta este recunoscută parte vătămată, cât și inculpată pe pretinse infracțiuni penale; raportul de expertiză medical în privința pretinsei persoane vătămate Silacov (Ilașciuc) Maria, nu conține rezultatele investigațiilor de laborator (tomografia cranio cerebrală, electroencefalograma), fapt ce pune la îndoială

legalitatea emiterii acestuia, a fost admisă acțiunea civilă în partea pretinsei părți vătămate Ilașciuc Alexandru, or, la materialele cauzei, nu este nici o probă, ce ar confirma că acestuia i-au fost cauzate careva prejudicii nepatrimoniale sau patrimoniale, fiind declarative.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală. Argumentele expuse în recurs nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate de acuzarea de stat.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpată se reține, că aceasta invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură, care prevede că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În pofida criticilor invocate, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurentă și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, oferind răspunsuri și raționamente asupra celor invocate de către apelanți, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea stabilirii vinovăției lui Ilașciuc N. în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional. La fel, Colegiul penal constată, că atât prima instanță, cât și

instanța de apel în hotărârile adoptate au făcut o analiză amplă a probelor, ce au fost administrate în prezenta cauză și corect au recalificat acțiunile inculpatei din prevederile art. 179 alin. (2) Cod penal în cele stipulate la art. 78 alin. (2) Cod contravențional. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului, în viziunea recurenteii, instanța de apel nu a ținut cont de probele prezentate de aceasta, nu le-a dat nici o apreciere și neîntemeiat a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției. La aceste alegații Colegiul penal reiterează, că instanțele de fond au menționat în hotărârile adoptate, constatând vinovăția inculpatei de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, rezultând din declarațiile părților vătămate, conform cărora, inculpata i-a aplicat mai multe lovituri cu geanta de dame Mariei Ilașciuc, declarații care sunt similare cu cele ale martorului Dinu Dumitrașcu, care a văzut cum inculpata și Ilașciuc Maria „se întindeau de mâini”. La fel, acestea coroborează și cu declarațiile martorului Ilașciuc Elena, care a relatat despre altercația femeilor din cuvintele fiului său. De asemenea, faptul cauzării vătămării ușoare a integrității corporale se confirmă prin raportul de expertiză medico - legală nr. 3194/D din 18.11.2016, conform căruia, la partea vătămată Ilașciuc (Silacov) Maria s-a constatat: traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

În ce privește alegațiile recurenteii, precum că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație probele părții apărării, bazându-se pe cele ale acuzării, ce nu corespund adevărului, Colegiul consideră că în prezenta speță, pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în ambele instanțe au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind administrate, verificate și apreciate în condițiile legii.

Învederând prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor sânt probe egale, nefiind stipulat că declarațiile inculpaților au prioritate față de cele ale părților vătămate sau martorilor, iar instanța de judecată, ținând cont de egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de părți, în egală măsură, ca ulterior să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, prima instanță a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția lui Ilașciuc N. în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional. La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit constată că și această instanță a respectat această obligație, apreciind în mod obiectiv atât declarațiile

martorilor, inculpatei, părților vătămate, cât și alte probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dâșii au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția lui Ilașciuc N. în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele inculpatei, cu privire la faptul că, cugetările instanței de fond privitor la faptul că, nu au fost înaintate cereri pentru dispunerea expertizei judiciare, sunt eronate.

La criticile recurentului menționate, Colegiul relevă, că instanța de apel întemeiat a menționat că proba respectivă a fost administrată în conformitate cu normele legale, părțile au avut dreptul de a pune întrebări expertului, au luat cunoștință cu raportul de expertiză și nu au formulat cereri privind efectuarea expertizei repetate sau suplimentare (f.d. 59, 197 v. I).

Cu privire la un alt motiv de critică din recursul inculpatei, prin care menționează că, prin acțiunile ilegale ale acuzatorului de stat, recurenta nu a beneficiat de garanții procedurale adecvate în cursul procedurii împotriva acesteia, iar procesul penal nu a fost unul echitabil, fiind încălcat art. 6§1 al Convenției europene, or procurorul nu a prezentat probe ce ar demonstra respectarea și asigurarea părților un proces echitabil, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că, în cuprinsul filei 216 a deciziei atacate se motivează corespunzător că *“ În ceea ce privește plângerea inculpatei înaintată în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, privind anularea ordonanței procurorului din 21.10.2016 de recunoaștere în calitate de bănuț și a ordonanței procurorului din 02.01.2016 de punere sub învinuire (f.d. 70, 191, vol. I), aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca atare. Conform art. 252 Cod de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire a existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia. Ordonanțele procurorului menționate de Ilașciuc Natalia constituie acte procedurale ce țin de desfășurarea normală a urmăririi penale, sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, care au un scop legitim și sunt firești unui proces penal.”*

Cu referire la critica inculpatei privind citările abuzive la Inspectoratul de Poliție Rîșcani, cât și la Procuratura Rîșcani, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 235 alin. (1) Cod de procedură penală, *citarea în procesul penal constituie acțiunea procedurală prin care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată asigură prezentarea unei persoane în fața sa pentru desfășurarea normală a procesului penal.* Astfel, organul de urmărire penală, având pe rol o cauză, a acționat în conformitate cu prevederile legale, dispunând citarea inculpatei pentru a asigura prezentarea acesteia în fața sa, pentru desfășurarea normală a procesului penal.

Referitor la invocările recurenței a faptului că, la luarea deciziei instanța de apel nu a argumentat declarațiile copilului minor Xxxxx, a primit refuz de audiere a martorului Xxxxx în condiții speciale, totodată fiind contestat în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, a fost lăsat fără apreciere, Colegiul penal le consideră nefondate. În susținerea raționamentelor sale, instanța de recurs menționează că, potrivit alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Deci, rezultând din materialele cauzei și anume din apelurile declarate de către inculpată și avocatul acesteia Popescu I., împotriva sentinței, se constată că asemenea critici, nu au fost invocate, pentru a constitui obiect de studiu și discuție în procedura de apel, fiind invocate astfel de alegații abia în procedura recursului ordinar, ceea ce contravine prevederilor procesual-penale citate mai sus.

Totodată, reieșind din materialele cauzei, se atestă că la data de 13.12.2016 (f.d. 101 v. I), inculpata a depus cerere la Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău, solicitând, inclusiv audierea martorului minor în conformitate cu Codul de procedură penală, iar prin ordonanța din 19 decembrie 2016, a fost respinsă efectuarea audierii în calitate de martor a lui Xxxxx, la fel, la data de 04.01.2017, inculpata a depus repetat cerere, inclusiv de audiere a martorului ocular minor Xxxxx, însă prin ordonanța din 17 ianuarie 2017, a fost respinsă efectuarea audierii acesteia (f.d. 204 v. I), ordonanțe ce nu au fost contestate, în acestea indicându-se că, minora are o vârstă fragedă de 5 ani și nu este în stare să înțeleagă just împrejurările ce au importanță pentru cauză și să facă referitor la ele declarații exacte.

Astfel, în jurisprudența sa, atât Comisia, cât și Curtea Europeană au stabilit că revine, în primul rând, jurisdicțiilor naționale să aprecieze elementele de probă pe care le administrează într-un proces și relevanța celor pe care acuzatul ar vrea să le mai producă, în special cu privire la numărul de martori propuși de el. Articolul 6 parag. 3 lit. d) din Convenția Europeană nu recunoaște acuzatului un drept nelimitat de a obține convocarea de martori în fața instanței de judecată (cauza Remer v. Germania, nr. 25096/94 din 06 septembrie 1995, Honsik v. Austria, nr. 25062/94 din 18 octombrie 1995). Sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei „oferte de probă” făcute de acuzat, în măsura compatibilității ei cu noțiunea de „proces echitabil”.

Ce ține de faptul că, a fost lăsat fără apreciere că, pe aceleași fapte, cu aceleași persoane implicate, de către aceeași autoritate, recurența este recunoscută atât parte vătămată, cât și inculpată, astfel Ilașciuc Alexandru a fost recunoscut vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, Colegiul penal atestă că, inculpata nu a fost recunoscută parte vătămată, cât și inculpată pe aceleași fapte. La caz, instanța de recurs stabilește că, partea vătămată Silacov M. este concubina lui Ilașciuc Alexandru, ultimul fiind atras la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, pentru faptul că a cauzat inculpatei Ilașciuc Natalia vătămări ușoare, însă acest fapt nu o absolvă și pe

ultima de răspundere contravențională, pentru faptele sale și anume aplicarea loviturilor lui Silacov M., care era însărcinată, cauzându-i vătămare ușoară.

Nu pot fi reținute ca întemeiate nici argumentele inculpatei, referitor la faptul că instanța de apel a admis grave încălcări apreciind ca nefondate plângerile înaintate în privința acțiunilor ilegale ale procurorului pe caz; referitor la recuzarea ofițerului de urmărire penală și ridicarea căsuțelor mobile ale prețișilor martori, or aceste argumente au fost invocate și în cererea de apel și care au constituit obiect de discuție în instanța de apel, care a motivat corespunzător, la (f.d. 216-217 v. IV). Totodată, ce ține de restul alegațiilor invocate de recurentă, acestea nu sunt suficiente pentru a răsturna în prezenta speță, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că corect au fost calificate acțiunile inculpatei în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, iar din ansamblu de probe administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția lui Ilașciuc N, în săvârșirea contravenției menționate, totodată just a fost respinsă ca neîntemeiată și plângerea înaintată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, nefiind încălcate prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către inculpată, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpată, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală privind-o pe **Ilașciuc Natalia Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 iunie 2020.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor